

PHÁP NGĂN YẾT MA THỨ SÁU

Phật tại nước Chiêm-ba, lúc đó vào ngày thứ mười lăm bố tát thuyết giới, Thế tôn trải tòa ngồi trước chúng tăng quán tâm của các Tỳ kheo, quán rồi im lặng nhập định. Đến đầu đêm một Tỳ kheo từ chỗ ngồi đứng dậy, trích bày vai hữu chấp tay bạch Phật: “Thế tôn, đầu đêm đã qua, Phật và chúng Tăng đã ngồi lâu, xin Thế tôn nói Ba-la-đề-mộc-xoa”, Phật vẫn im lặng. Đến giữa đêm, Tỳ kheo ấy lại từ chỗ ngồi đứng dậy, trích bày vai hữu chấp tay bạch Phật lần thứ hai: “Thế tôn, đầu đêm đã qua, giữa đêm đã qua, Phật và chúng tăng đã ngồi lâu, xin Thế tôn nói Ba-la-đề-mộc-xoa”, Phật vẫn im lặng. Đến cuối đêm, Tỳ kheo ấy lại từ chỗ ngồi đứng dậy, trích bày vai hữu chấp tay bạch Phật lần thứ ba: “Thế tôn, đầu đêm đã qua, giữa đêm đã qua, cuối đêm cũng đã qua, mặt trời sắp mọc ở phương Đông, Phật và chúng tăng đã ngồi lâu, xin Thế tôn nói Ba-la-đề-mộc-xoa”. Lúc đó Phật bảo các Tỳ kheo: “Trong chúng tăng không thanh tịnh”, Trưởng lão Đại Mục-kiền-liên lúc đó ngồi trong chúng tăng liền suy nghĩ: “Phật vì ai mà nói như thế”, nghĩ rồi liền nhập định quán tâm của các Tỳ kheo, quán rồi liền thấy Phật vì một Tỳ kheo không thanh tịnh, Trưởng lão liền xuất định đến chỗ vị Tỳ kheo ấy nắm tay kéo ra ngoài, nói rằng: “Thầy là người ngu si, thầy hãy đi xa, đi khuất và xa lìa pháp Tỳ kheo, từ nay đừng ở chung trong chúng Tỳ kheo”, đuổi rồi liền đóng cửa lại rồi đến chỗ Phật, đánh lễ Phật bạch rằng: “Thế tôn nói trong chúng tăng không thanh tịnh, con đã đuổi đi và nói là hãy xa lìa pháp Tỳ kheo, từ nay đừng ở chung trong chúng Tăng. Thế tôn, cuối đêm đã qua, mặt trời sắp mọc ở phương Đông, Phật và chúng tăng đã ngồi lâu, xin Thế tôn nói Ba-la-đề-mộc-xoa”. Phật nói: “Này Mục-liên, người ngu si kia phạm đại trọng tội, xúc não Phật và Tăng. Này Mục-liên, nếu Phật ở trong chúng không thanh tịnh nói Ba-la-đề-mộc-xoa thì đầu của người không thanh tịnh đó sẽ vỡ làm bảy phần. Này Mục-liên, từ nay các thầy hãy tự nói Ba-la-đề-mộc-xoa, Phật không nói cho các thầy nghe nữa. Này Mục-liên, ví như biển lớn dần dần sâu rộng, Phật pháp cũng vậy, phải thứ lớp kết giới, thứ lớp lập giới, thứ lớp dạy học giới. Này Mục-liên, nếu ở trong pháp của ta theo thứ lớp kết giới, thứ lớp lập giới, thứ lớp dạy học giới, thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn không vượt quá giới hạn, Phật pháp cũng vậy; nếu Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di cho đến gặp nhân duyên mất mạng cũng hộ giới, không khuyết giới. Này Mục-liên,

nếu ở trong pháp của ta, đối với những giới đã chế; nếu Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di không trái vượt giới cấm thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn sâu rộng vô cùng, Phật pháp cũng vậy, ý nghĩa sâu xa vô cùng. Này Mục-liên, nếu ý nghĩa của Phật pháp sâu xa vô cùng thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn chỉ thuần một vị mặn, Phật pháp cũng vậy, thuần một vị giải thoát. Này Mục-liên, nếu Phật pháp thuần một vị giải thoát thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn là chỗ ở của chúng sanh to lớn như cá Ma-kiệt, cá Ngoan-đầu-bà-lưu-kỳ, cá Đề-nghê, cá Đề-nghê-kỳ-la... Các loài cá này ở trong biển cũng chưa lấy làm lạ, dù thân của chúng dài một trăm cho đến bảy trăm do tuần đều ở trong biển cũng chưa lấy làm lạ. Này Mục-liên, trong biển Phật pháp là chỗ ở của bậc Đại nhân cũng như thế. Đại nhân là chỉ cho các bậc A-la-hán hương, A-la-hán quả, A-na-hàm hương, A-na-hàm quả, Tư-đà-hàm hương, Tư-đà-hàm quả, Tu-đà-hoàn hương, Tu-đà-hoàn quả. Này Mục-liên, nếu trong biển Phật pháp là chỗ ở của các bậc Đại nhân kể trên thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn chứa vô lượng châu báu như vàng, bạc, chơn châu, xa cừ, mã não, lưu ly, ma ni..., biển Phật pháp cũng vậy, chứa vô lượng châu báu như Tứ niệm xứ, Tứ chánh cần, Tứ như ý túc, Ngũ căn, Ngũ lực, Thất bồ đề phần, Bát chánh đạo... Này Mục-liên, nếu trong biển Phật pháp chứa vô lượng châu báu như trên thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn thanh tịnh không chứa tử thi cách đêm, nếu có tử thi thì sóng cũng sẽ đẩy giạt vào bờ, biển Phật pháp cũng vậy, không chứa tử thi. Tử Thi-là chỉ cho những người phá giới, tâm ưa thích ác pháp, trong tâm thối nát biểu hiện ra bên ngoài, không có phạm hạnh mà nói là phạm hạnh, không phải Sa-môn mà nói là Sa-môn. Những người này tuy ở trong chúng tăng nhưng thật sự đã xa lìa. Này Mục-liên, nếu trong biển Phật pháp không chứa tử thi thì ở trong pháp của ta là hi hữu.

Này Mục-liên, ví như biển lớn ở cõi Diêm-phù-đề có bốn con sông lớn chảy vào, đó là sông Hằng, sông Lưu-dạ-ma-na, sông Bà-la, sông A-ê-la-bà-đề-ma-đà. Bốn con sông này chảy vào biển, lại có rồng phun nước tạo mưa, hạt mưa lớn như trục xe, biển nhận nhiều nước như thế mà vẫn không tăng không giảm. Phật pháp cũng vậy, bốn giai

cấp: Sát-đế-ly, Bà-la-môn, Phê-xá, Thủ-đà-la tín tâm xuất gia, cạo bỏ râu tóc, mặc ba pháp y, chứng tâm bất hoại được giải thoát; biển Phật pháp cũng không tăng không giảm. Nay Mục-liên, nếu trong biển Phật pháp bốn giai cấp kể trên tín tâm xuất gia..., biển Phật pháp vẫn không tăng không giảm thì ở trong pháp của ta là hi hữu”. Phật nói như thế rồi bảo các Tỳ kheo : “Từ nay các thầy tự cùng thuyết giới bố tát, Như lai không thuyết giới nữa”. Từ khi Phật không thuyết giới nữa, các Tỳ kheo tự thuyết giới bố tát, lúc đó các Tỳ kheo có người đến, có người không đến, ngồi trong chúng còn có người phạm tội, các Tỳ kheo đem việc này bạch Phật, Phật bảo các Tỳ kheo : “Lúc thuyết giới bố tát, tất cả các Tỳ kheo nên đến, nếu có nhân duyên không đến được thì nên gởi dục thanh tịnh. Trong chúng nếu có người phạm tội thì nên ngăn”. Lúc đó các Tỳ kheo có người muốn ngăn, có người không muốn ngăn, Phật nói: “Người muốn ngăn thì nên ngăn, người không muốn ngăn thì không nên miễn cưỡng ngăn”. Các Tỳ kheo nghe Phật nói người muốn ngăn thì nên ngăn, không biết nên ngăn như thế nào liền bạch Phật, Phật nói: “Nếu mắt thấy sự việc thì nên ngăn”. Lúc đó có Tỳ kheo chứng thiên nhãn, dùng thiên nhãn nhìn liền thấy các Tỳ kheo phạm tội nhiều như nước mưa rơi, thấy rồi liền ngăn. Do nhân duyên này trong Tăng sanh khởi tranh cãi, không thuyết giới bố tát được liền đem việc này bạch Phật, Phật nói: “Không nên dùng thiên nhãn, chỉ nên dùng mắt thường nhìn thấy sự việc mới được ngăn”. Lúc đó các Tỳ kheo nhìn thấy sự việc liền ngăn, trong chúng tăng lại sanh khởi tranh cãi, không thuyết giới bố tát được, Phật lại bảo dựa trên sự việc nghe được mà ngăn. Các Tỳ kheo dựa trên nghe lại nghe được rất nhiều việc như Tỳ kheo ..... phạm Ba-la-di, Tỳ kheo ..... phạm Tăng-già-bà-thi-sa, Tỳ kheo ..... phạm Ba-dật-đề, Tỳ kheo ..... phạm Ba-la-đề-đề-xá-ni, Tỳ kheo ..... phạm Đột-kiết-la. Nghe rồi liền ngăn, do nhân duyên này trong Tăng sanh khởi tranh cãi, không thuyết giới bố tát được liền đem việc này bạch Phật, Phật bảo nên dựa trên tự ngôn (người phạm tự thú), còn người thanh tịnh thì im lặng. Có một loại phi pháp ngăn thuyết giới và một loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo ở trong năm loại phạm tội không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn

thì gọi là như pháp ngăn. Lại có hai loại phi pháp ngăn thuyết giới và hai loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là ở trong năm loại phạm tội không có căn cứ, làm hoặc không làm mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ, làm hoặc không làm mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có ba loại phi pháp ngăn thuyết giới và ba loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phá giới, phá kiến và phá oai nghi, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có bốn loại phi pháp ngăn thuyết giới và bốn loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phá giới, phá kiến, phá oai nghi và phá chánh mạng, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có năm loại phi pháp ngăn thuyết giới và năm loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phạm Ba-la-di, Tăng-già-bà-thi-sa, Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni và Đột-kiết-la, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có sáu loại phi pháp ngăn thuyết giới và sáu loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phá giới, phá kiến, phá chánh mạng làm hay không làm, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có bảy loại phi pháp ngăn thuyết giới và bảy loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phạm Ba-la-di, Tăng-già-bà-thi-sa, Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la, từ ác khẩu khởi tội Đột-kiết-la, từ Thân-lan-giá khởi tội Đột-kiết-la, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có tám loại phi pháp ngăn thuyết giới và tám loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phá giới, phá kiến, phá oai nghi, phá chánh mạng làm hay không làm, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có chín loại phi pháp ngăn thuyết giới và chín loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo phạm tội Hữu tàn, Vô tàn, Hữu tàn và Vô tàn, làm hoặc không làm hoặc làm và không làm, không có căn cứ mà ngăn thuyết giới; ngược lại nếu có căn cứ mà ngăn thì gọi là như pháp ngăn. Lại có mười loại phi pháp ngăn thuyết giới và mười loại như pháp ngăn thuyết giới: Phi pháp ngăn là nếu Tỳ kheo không phạm Ba-la-di, không khinh hủy Tăng, không xả giới, tùy thuận việc Tăng như pháp, hoặc phá giới, phá kiến và phá oai nghi không có căn cứ thấy nghe nghi mà ngăn thuyết giới. Ngược lại nếu Tỳ kheo phạm Ba-la-di, khinh hủy Tăng, xả giới mà Tăng muốn xuất tội

kiểm chứng, không tùy thuận việc Tăng như pháp, hoặc phá giới, phá kiến và phá oai nghi có căn cứ thấy nghe nghi mà ngăn thuyết giới thì gọi là như pháp ngăn.

Tỳ kheo phạm Ba-la-di là có Tỳ kheo thấy hình tướng phạm Ba-la-di của-Tỳ kheo khác, hoặc nghe người khác nói Tỳ kheo đó phạm Ba-la-di, hoặc Tỳ kheo đó tự nói là đã phạm Ba-la-di, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó phạm Ba-la-di. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Tăng muốn xuất tội Ba-la-di là nếu Tỳ kheo phạm Ba-la-di, khi Tăng muốn xuất tội này để kiểm chứng thì có nạn này hay nạn khác khởi lên, hoặc có một trong tám nạn khởi lên, Tăng không thể quyết đoán được nên từ chỗ ngồi đứng dậy đi. Ngay lúc đó một Tỳ kheo trong Tăng xướng rằng:

Đại-đức tăng lắng nghe, Tăng nay muốn xuất tội Tỳ kheo tên ..... phạm Ba-la-di thì có nạn này hay nạn khác khởi lên, hoặc có một trong tám nạn khởi lên, Tăng không thể quyết đoán được nên từ chỗ ngồi đứng dậy đi. Nếu tăng đứng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng vào kỳ bố tát sau sẽ quyết đoán việc của-Tỳ kheo phạm tội này trước. Bạch như vậy.

Nếu các Tỳ kheo vào kỳ bố tát sau có thể quyết đoán được việc của-Tỳ kheo phạm tội này trước thì tốt, nếu không quyết đoán được mà các Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Chúng tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Khinh hủy Tăng là nếu Tỳ kheo thấy hình tướng khinh hủy Tăng của-Tỳ kheo khác hoặc nghe người khác nói Tỳ kheo đó đã khinh hủy Tăng, hoặc Tỳ kheo đó tự nói là đã khinh hủy Tăng, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó khinh hủy Tăng. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Tăng muốn xuất tội Khinh hủy Tăng là: Nếu Tỳ kheo khinh hủy Tăng, khi Tăng muốn xuất tội thì có nạn này hay nạn khác khởi lên, hoặc có một trong tám nạn khởi lên, Tăng không thể quyết đoán được nên từ chỗ ngồi đứng dậy đi. Ngay lúc đó một Tỳ kheo trong Tăng xướng rằng:

Đại-đức tăng lắng nghe, Tăng nay muốn xuất tội khinh hủy Tăng của-Tỳ kheo tên ..... thì có nạn này hay nạn khác khởi lên, hoặc có một trong tám nạn khởi lên, Tăng không thể quyết đoán được nên từ chỗ ngồi đứng dậy đi. Nếu tăng đúng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng vào kỳ bố tát sau sẽ quyết đoán việc của-Tỳ kheo phạm tội này trước. Bạch như vậy.

Nếu các Tỳ kheo vào kỳ bố tát sau có thể quyết đoán được việc của-Tỳ kheo phạm tội này trước thì tốt, nếu không quyết đoán được mà các Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Chúng tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Xả giới là nếu Tỳ kheo thấy hình tướng xả giới của-Tỳ kheo khác hoặc nghe người khác nói Tỳ kheo đó xả giới hoặc Tỳ kheo đó tự nói là xả giới, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó xả giới. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Tăng muốn kiểm chứng việc xả giới là nếu Tỳ kheo xả giới, khi Tăng muốn kiểm chứng việc này thì có nạn này hay nạn khác khởi lên, hoặc có một trong tám nạn khởi lên, Tăng không thể quyết đoán được nên từ chỗ ngồi đứng dậy đi. Ngay lúc đó một Tỳ kheo trong Tăng xướng rằng:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tăng nay muốn kiểm chứng việc xả giới của-Tỳ kheo tên ..... thì có nạn này hay nạn khác khởi lên, hoặc có một trong tám nạn khởi lên, Tăng không thể quyết đoán được nên từ chỗ ngồi đứng dậy đi. Nếu tăng đúng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng vào kỳ bố tát sau sẽ quyết đoán việc xả giới của-Tỳ kheo này trước. Bạch như vậy.

Nếu các Tỳ kheo vào kỳ bố tát sau có thể quyết đoán được việc của-Tỳ kheo phạm tội này trước thì tốt, nếu không quyết đoán được mà

các Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Chúng tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Không tùy thuận việc Tăng như pháp là không tùy thuận những việc mà Tăng đã làm như Đơn-bạch, Bạch-nhị-yết-ma, Bạch-tứ-yết-ma, bố tát, tự tứ, yết ma lập mười bốn hạng người. Nếu Tỳ kheo thấy hình tướng không tùy thuận việc Tăng như pháp của-Tỳ kheo khác, hoặc nghe người khác nói Tỳ kheo đó không tùy thuận việc Tăng như pháp, hoặc Tỳ kheo đó tự nói là không tùy thuận việc tăng như pháp, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó không tùy thuận việc Tăng như pháp. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Phá giới là có Tỳ kheo phạm Ba-la-di, Tăng-già-bà-thi-sa, Ba-dật-đề, Ba-la-đề-đề-xá-ni, Đột-kiết-la. Nếu Tỳ kheo khác thấy hình tướng phá giới của-Tỳ kheo đó hoặc nghe người khác nói Tỳ kheo đó phá giới, hoặc Tỳ kheo đó tự nói là đã phá giới, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó đã phá giới. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Phá kiến là trừ thân kiến là căn bản của sáu mươi hai kiến, nếu khởi các Kiến khác như không tội, không phước, không bố thí, không thiện, không ác, không có quả báo thiện ác, không có đời này, không có đời sau, không cha, không mẹ, không có thế gian; không có A-la-hán chứng được chánh hạnh, đời này tự thân tác chứng: “Sanh tử đã tận, phạm hạnh đã lập, việc làm đã xong, không thọ thân sau”. Nếu Tỳ kheo thấy hình tướng phá kiến của-Tỳ kheo đó, hoặc nghe người khác, hoặc Tỳ kheo đó tự nói, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó phá kiến. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên ..... thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

Phá oai nghi là có Tỳ kheo đối với Hòa thượng, A-xà-lê và cá Thượng tòa khác làm những việc ác, phá oai nghi. Nếu Tỳ kheo thấy hình tướng phá oai nghi của Tỳ kheo đó hoặc nghe người khác nói, hoặc tuy không hiện tiền chính mắt thấy nhưng lần lượt nghe được từ nhiều phía, nghe rồi tin hoặc nghe rồi nghi Tỳ kheo đó phá oai nghi. Tỳ kheo này dựa trên thấy nghe nghi, muốn ở trú xứ này hoặc trú xứ kia ngăn Tỳ kheo đó thuyết giới thì nên nói rằng: “Tôi ngăn Tỳ kheo tên thuyết giới, nếu Tỳ kheo đó ở trong chúng thì Tăng không thuyết giới bố tát được”.

